

Lembit Pärna vanaisa, Kadriina kihelkonna Vohnja saunamees, rändas koos perekonnaga 1894. a. Kalmõki step-pidesse ja sealst Stavropoli kubermangu. Esto-Haginskoje külas sündis 1903. aastal tulevane Nõukogude armee kindral.

Juba kuueaastasena noorukina oli Lembit Pärn kodukooli õpetaja, pisut hiljem ka valla revolutsioonikomitee sekretär ja bandiitide hävitamise maakonna erisalgala ülemase täitja. 1921. aasta augustis võeti vastu bolševike parteisse.

1922.—1924. a. õppis Lembit Pärn Petrogradi Internatsionaalses Sõjakoolis. Sellele järgnes teenistus 53. territoriaalses laskurkorpuses. Seitsme aasta pikkune teenistus Rõbinskis oli pingeline ja edukas. Selle aja vältel tuli tal olla polgukooli rühmakomandör, staabiadjutant, roodukomandöri abi, roodukomandör, pataljoni staabiülem, polgu staabiülemase täitja, Rõbinski linna komandant. Lembit Pärn arvab ise, et Rõbinskis töötatud aeg oli väga oluline tema kui Punaarmee komandöri kujunemisel. Sel ajal omandatud kogemusi ja praktilisi oskusi kogesid kõik ta hilisemaad alluvad, ta tundis peensuseni kõiki sõjamehetarkusi.

Lembit Pärn kirjutab oma memuaarides: «Kui olin polgus kolm aastat olnud, hakkasin mõtlema, mis edasi saab. Teenistus käis normaalselt, erilist koormust (peale laagriperioodi) ei olnud ja ma kavatsesin midagi perspektiivsemat ette võtta. Mu peamine häda seisis selles, et hariduskäik oli olnud lünklik, kokku võttes oli mul ju praeguste arusaamade järgi umbes kaheksa klassi üldharidust. Kõrgemasse kooli või sõjaväeakadeemiasse astumiseks oli vaja eksternina lõpetada keskkool.»

Ja pärnaliku otsustavuse ning visadusega asus ta seda ülesannet täitma. Keskkool ja pingelised võistluseksamid kõrgemasse sõjakooli jäid seljataha, 1. augustil 1931. a. oli Lembit Pärn Frunze-nimelise Sõjaväeakadeemia kuulaja.

Õpingud keetsid kolm aastat. Järgnesid teenistus Lenini ordeniga 85. Tšeljabinski diviisis staabiülemase täitjana ja 1936. a. septembrist alates õpingud asja avatud Nõukogude Punaarmee Kindralstaabi Akadeemias. Pärast akadeemia lõpetamist

jaeti Lembit Pärn korda kergearme väekoondiste taktika/kateedri vanemõpetajaks. 1939. a. kaitses Lembit Pärn sõjateaduse kandidaadi väitekirja ja töötas seejärel akadeemias dotsendina.

1940. a. augustis kohtame Lembit Pärna Tallinnas 8. armee staabiülemase asetäitja ja kodanliku Eesti kindralstaabi ning sõjaministeeriumi asjaajamise ülevõtmise komisjoni esimehe ametikohal. Sama aasta septembris määrati ta Daugavpilsis 2. erikor-puse staabiülemaks.

raimajor Lembit Pärna saabus armee koosseisus juba üksteist laskurdiviisi, üks ratsadiviis, kuus üksikut suurtükiväebrigadi ja kuni kümme teiste väehulkade polku, tagalaväeosad ja -asutused.

Kuni novembri lõpuni oli Lembit Pärn 50. armee staabiülem. Armees väekoondised pidasid sel ajal raevukaid lahinguid Desna jõel, Orjoli ja Tuula rajoonis.

31. augustil autasustati Lem-

LEMBIT PÄRN 70

21. juunil
saab seitsme-
kümneaasta-
seks Lembit
Pärn, Suure
Isamaasõja aeg-
se Eesti Las-
kurkorpuse ko-
mandör.

Suure Isamaasõja eelõhtul tähistas Lembit Pärn oma kolmekümne kaheksandat sünnipäeva. Järgnesid pingelised lahingupäevad. Keerukates, sageli segates ja väga rasketes olukordades võitlesid ülekaaluka vaenlasega korpuse 100. ja 161. diviis. Nende panusest esimeste sõjapäevade võitlusse kõneleb kõige selgemalt keelt see, et 100. laskurdiviis nimetati 1. kaardiväe ja 161. laskurdiviis 4. kaardiväediviisiks. Kahtlemata oli korpuse diviiside edukas lahingutegevuses osake korpuse staabiülemase professionaalseid oskusi, tahtejõudu ja tarmukust.

Alates 8. augustist formeeris Lembit Pärn Brjanski rindel 2. laskurkorpuse juhatuse baasil 50.

bit Pärna Punalipu ordeniga ja 7. oktoobril anti talle kindralmajori auaste.

18. jaanuarist 1942 oli kindralmajor Lembit Pärn Volhovi rinde 59. armee staabiülem ning tegi kaasa rasked, vahelduva eduga lahingud 1942. a. kevadel Volhovi jõe, Spasskaja Polisti, Tšudovo-Novgorodi maantee ja raudtee rajoonis.

11. maist kuni 2. juunini oli kindralmajor Lembit Pärn 249. eesti laskurdiviisi, 3. juunist kuni 23. septembrini 7. eesti laskurdiviisi ja edasi 8. eesti laskurkorpuse, hilisema Eesti Tallinna 41. Kaardiväe Laskurkorpuse komandör.

Paljud muutused formeeritavates eesti rahvusväeosades kind-

Õppused muutusid pingelisemateks ja konkreetsemateks. Temale omase järjekindlusega juurutas kindral oma rikkalikke lahingukogemusi, Printsipiaalne nõudlikkus, samal ajal hoolitsev ja sõbralik suhtumine alluvatesse tegid temast lühikese ajaga armastatud ja lugupidatud komandöri. Tema oskus valida kaadrit ja julgus edutada noori vastutavatele ametikohtadele lisasid lugupidamist veelgi. Oma mõnusa ja mahlaka eesti keelega, oskusega läheneda igale inimesele sai ta ainulaadselt populaarseks kõigi auastmete võitlejate hulgas. Siirast südamest nimetati teda omavahelistes kõnelustes «meie kindraliks, meie Pärnaks ja meie Lembituks».

Eesti Laskurkorpuse täitis temale pandud ülesanded ja lootused Suures Isamaasõjas. Et selle juures oli suuri teeneid kindralleitnant Lembit Pärnal, on vaieldamatult selge. Ei ole nähtavasti vajalik meelde tuletada korpuse lahinguteed, see on meie üldsusele ja eriti noorsoole paljude trükis avaldatud teoste, ajalehtede, ajakirjade ja raadio- ning televisioonisaadete kaudu hästi teada.

Pärast Eesti Laskurkorpuse likvideerimist 1946. a. sügisel oli kindralleitnant Lembit Pärn Eesti NSV relvastatud jõudude minister. Selle ametikoha kaotamiseni ja hiljem pensionile minekuni oli ta kindralstaabi Akadeemia kõrgemate väekoondiste taktika kateedri vanemõpetaja.

Kindralleitnant Lembit Pärna on autasustatud Lenini ordeni, kolme Punalipu ordeni, Punatähe ordeni, Suvorovi II järgu ordeni, Kutuzovi I järgu ordeniga ning ordeniga «Austuse märk» ja paljude medalitega.

Seitsmekümnenadal sünnipäeval tänavad korpuse veteranid oma lugupidatud ja kallist komandöri korpuse loomise ning eduka juhtimise eest Suures Isamaasõjas ja soovivad talle tugevat tervist.

H LESSEL.

erupolkovnik, 7. eesti laskurdiviisi staabiülem Suures Isamaasõjas